

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **S. S.**, bývajúceho v S., zastúpeného opatrovníkom Mgr. Milanom Krakom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Rožňava, proti povinnému **I. R.**, bývajúcemu v S., zastúpenému Mgr. J. B., advokátom v S., **o vymoženie 29 874,53 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1 Er 295/2009, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. apríla 2013 sp. zn. 15 CoE 407/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj ako „súd prvého stupňa“) uznesením z 24. februára 2012 č. k. 1 Er 295/2009-159 konanie o návrhu na odklad exekúcie zastavil. Súd prvého stupňa exekúciu EX 2/2009 vedenú u exekútora JUDr. J. Š. vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov exekúcie. V odôvodnení uviedol, že na tunajšom súde sa vedie predmetné exekučné konanie u exekútora JUDr. J. Š. – Ex 2/2009, ktorého exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves 1 T 73/2008-1221 zo 17. apríla 2009, ktorým súd zaviazal povinného zaplatiť v prospech oprávneného sumu 29 874,53 €. V priebehu konania povinný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podal návrh na odklad exekúcie, avšak v podaní z 27. januára 2012 uviedol, že na tomto návrhu netrvá. Podľa § 96 O.s.p. preto súd prvého stupňa konanie o tomto návrhu zastavil. Zároveň povinný požiadal o zastavenie exekúcie. Podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd

vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať. Právny zástupca povinného predložil súdu prvého stupňa rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. novembra 2011 sp. zn. 3 Tdo 44/2011, ktorým bol okrem iného zrušený aj výrok súdu prvého stupňa o vine a treste. Súd prvého stupňa uviedol, že týmto rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky došlo k zrušeniu exekučného titulu, a preto rozhodol o neprípustnosti exekúcie. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa po vyslovení neprípustnosti exekúcie exekúciu zastavil. O trovách exekúcie súd prvého stupňa rozhodol v súlade s ust. § 201 ods. 2, § 203 ods. 1 Exekučného poriadku a vyslovil, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania, pretože neboli splnené podmienky na zaviazanie oprávneného na úhradu trov exekúcie.

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „odvolací súd“) uznesením z 30. apríla 2013 sp. zn. 15 CoE 407/2012 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení uviedol, že rozsudkom z 9. novembra 2011 sp. zn. 3 Tdo 44/2011 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Košiciach z 22. júla 2009 sp. zn. 8 To 52/2009 a uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo 4. mája 2009 sp. zn. 1 T 73/2008 bol porušený zákon v ust. § 316 ods. 1 a § 312 ods. 4 Trestného poriadku. Z obsahu rozsudku vyplýva, že uznesením zo 4. mája 2009 sp. zn. 1 T 73/2008 Okresný súd Spišská Nová Ves vzal na vedomie späťvzatie odvolania obžalovaného (povinného) proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo 17. apríla 2009 sp. zn. 1 T 73/2008 (exekučný titul). Následne Krajský súd v Košiciach uznesením z 22. júla 2009 sp. zn. 8 To 52/2009 zamietol odvolanie obžalovaného (povinného) postupom podľa ust. § 316 ods. 1 Trestného poriadku. Uvedené uznesenia dovolací súd zrušil a Krajskému súdu v Košiciach ako odvolaciemu súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a opätovne rozhodol o odvolaní obžalovaného (povinného). Z uvedeného je zrejmé, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. novembra 2011 sp. zn. 3 Tdo 44/2011 stratil exekučný titul (rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo 17. apríla 2009 sp. zn. 1 T 73/2008) účinnosť, keďže Krajskému súdu v Košiciach ako odvolaciemu súdu bolo prikázané opätovne rozhodnúť o odvolaní obžalovaného (povinného). Odvolací súd považoval za potrebné zdôrazniť, že pre odvolací súd je rozhodujúci stav, ktorý tu je v čase jeho rozhodovania o podanom odvolaní (ust. § 154 ods. 1 v spojení s ust. § 167 ods. 2 a ust. § 211 ods. 2 O.s.p.) Šetrením odvolací súd zistil, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu už bol exekučný titul (rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo 17. apríla 2009 sp. zn. 1 T 73/2008) opätovne perfektný (splňa

náležitosti formálnej a materiálnej vykonateľnosti), pretože o odvolaní obžalovaného (povinného) už Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením z 24. septembra 2012 sp. zn. 8 To 4/2012 tak, že odvolanie obžalovaného zamietol podľa ust. § 319 Trestného poriadku. Vzhľadom na to, že rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo 17. apríla 2009 sp. zn. 1 T 73/2008 je opäť spôsobilým podkladom pre výkon exekúcie, bolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie zmeniť v zmysle ust. § 220 O.s.p. a návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnuť.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný dovolanie. Namietal, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil a v dôsledku tohto posúdenia nesprávne vo veci rozhodol (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že Najvyšší súd SR svojím rozsudkom sp. zn. 3 Tdo 44/2011 vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Košiciach z 22. júla 2009 sp. zn. 8 To 52/2009 bol porušený zákon v neprospech obžalovaného a vrátil vec krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného. Týmto rozhodnutím teda bolo zrušené dotknuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach a jednak stratil právoplatnosť rozsudok Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi, sp. zn. 1 T 73/2008. Týmto momentom sa exekúcia stala neprípustnou, a je dôvodné ju zastaviť. Povinný ďalej vyslovil názor, že neprípustnosť pôvodného exekučného konania, ktoré malo byť zastavené nemôže konvalidovať tým, že neskôr nastala situácia, že Krajský súd v Košiciach v opätovnom konaní o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi, sp. zn. 1 T 73/2008 vedenom už pod sp. zn. 8 To 4/2012 znova rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného zamietol. V dôsledku tohto rozhodnutia nadobudol rozsudok Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi, sp. zn. 1 T 73/2008 právoplatnosť až 24. septembra 2012. Právne posúdenie odvolacieho súdu v tejto veci o tom, že pôvodný exekučný titul sa stal opäť perfektným, a teda nie je dôvod na zastavenie exekúcie, je podľa názoru povinného nesprávne. Povinný svoje dovolanie doplnil podaniami doručenými dovolaciemu súdu 24. marca 2014 a 25. júla 2014, v ktorých okrem iného uviedol, že odvolací súd mal po objektívnom preskúmaní listinných dôkazov potvrdiť zastavenie predmetnej exekúcie.

Oprávnený sa k dovolaniu povinného písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas povinný (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 239 ods. 1

O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba zamietnuť.

Podľa § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd sa obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 ods. 1 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na to dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k vade konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. O takú vadu ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Vady konania uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. povinný nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia ani nevyšla najavo. Prípustnosť podaného dovolania preto z tohto ustanovenia nevyplýva. Dovolací súd sa zaoberal aj otázkou, či sa v konaní na súdoch nižších stupňov nevyskytol procesný nedostatok, ktorý by vykazoval znaky tzv. inej procesnej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Ani vada tejto povahy nebola v dovolaní namietaná a v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Z obsahu dovolania vyplýva, že povinný v tomto opravnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., teda že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa názoru dovolateľa odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, keď konštatoval, že v priebehu odvolacieho konania sa v dôsledku opätovného rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach o odvolaní obžalovaného stal exekučný titul opätovne perfektným.

V zmysle § 57 ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

V zmysle § 154 ods. 1 O.s.p. je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

V zmysle § 167 ods. 2 O.s.p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Zásada uvedená v ustanovení § 154 ods. 1 O.s.p. znamená, že súd pri rozhodovaní veci je povinný prihliadať nielen ku skutkovým okolnostiam, ktoré tu boli v dobe začatia konania, ale tiež k okolnostiam, ktoré nastali počas konania až do vyhlásenia rozhodnutia, a že nesmie vziať do úvahy to, čo má nastať až po vyhlásení rozhodnutia, rovnako ako nemôže zohľadniť skutkové okolnosti, ku ktorým došlo v minulosti, ktoré však v dobe vyhlásenia rozhodnutia už nemajú význam. Je na súde, aby svoje rozhodnutia založil na aktuálnom skutkovom stave, t. j. skutkovom stave zistenom k okamžiku vyhlásenia rozhodnutia, pričom táto zásada platí aj pre odvolacie konanie. V exekučnom konaní sa táto zásada uplatní – ako vyplýva z povahy tohto konania – iba obmedzene, spravidla tam, kde exekučný súd vykonáva dokazovanie (o ktorý prípad ide v súdnej veci), alebo kde nie je uvedené, že rozhodujúcim okamžikom je doba, keď súdu došiel návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Účelom opravného prostriedku a v súvislosti s jeho uplatnením aj účelom odvolacieho konania je zákonom predpísaným spôsobom dosiahnuť nápravu právnych alebo skutkových pochybení súdu prvého stupňa. V odvolacom konaní je druhostupňový súd limitovaný v možnostiach zasahovať do rozhodnutia súdu prvého stupňa, pričom tieto limity vyplývajú z podstaty neúplného apelačného systému. Odvolací súd je v rámci neúplnej apelácie viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (s výnimkami uvedenými v § 213 ods. 2 až 7 O.s.p.), pričom svoju pozornosť primárne zameriava na skúmanie vecnej správnosti a zákonnosti prvostupňového rozhodnutia v rozsahu dôvodov uplatnených v odvolaní.

Za predpokladu zistenia vecnej správnosti rozsudku súdu prvého stupňa tento potvrdí, pričom ustanovenie § 219 ods. 1 O.s.p. sa vo vzťahu k § 154 ods. 1 O.s.p. spravuje vzťahom špeciality. Aplikácia príkazu § 154 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu k rozhodnutiu odvolacieho súdu sa viaže na zohľadnenie skutkových okolností, ktoré vyšli najavo počas odvolacieho konania a zároveň môžu mať za následok zmenu alebo zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. Inými slovami, pôjde o prípad zistenia takých nových skutočností, ktoré budú mať vplyv na posúdenie vecnej správnosti prvostupňového rozhodnutia preskúmaného v odvolacom konaní.

V súdnej veci súd prvého stupňa exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil z dôvodu, že exekučný titul (rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo 17. apríla 2009 sp. zn. 1 T 73/2008) stratil vykonateľnosť po tom, čo Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 9. novembra 2011 sp. zn. 3 Tdo 44/2011 okrem iného zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 22. júla 2009 sp. zn. 8 To 52/2009 (ktorým krajský súd zamietol odvolanie povinného proti exekučnému titulu) a prikázal Krajskému súdu v Košiciach, aby odvolanie povinného voči exekučnému titulu opätovne prerokoval a rozhodol o ňom.

Voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie podal oprávnený odvolanie. V odvolacom konaní vyšlo najavo, že o odvolaní povinného (voči exekučnému titulu) už Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením z 24. septembra 2012 sp. zn. 8 To 4/2012 tak, že odvolanie povinného zamietol, keďže bolo nedôvodné. Exekučný titul preto v čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní oprávneného proti uzneseniu súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie znovu nadobudol vykonateľnosť, stal sa perfektným exekučným titulom. Odvolací súd následne správne aplikoval zásadu uvedenú v § 154 ods. 1 O.s.p., keď pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy okolnosti, ktoré vyšli najavo počas odvolacieho konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa plne stotožňuje so záverom odvolacieho súdu o nevyhnutnosti zmeny rozhodnutia súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie a o potrebe zamietnutia návrhu povinného na zastavenie exekúcie, keďže rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo 17. apríla 2009 sp. zn. 1 T 73/2008 sa stal opäť spôsobilým podkladom pre výkon exekúcie.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 243b ods. 1 O.s.p. dovolanie povinného ako nedôvodné zamietol.

V dovolacom konaní nebol povinný úspešný. Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo oprávnenému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však oprávnenému právo na náhradu trov dovolacieho konania voči povinnému nepriznal, pretože mu v dovolacom konaní žiadne nevznikli, ani nepodal návrh na ich priznanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová